

fra dansk Side Forslag til Afstemningsregler, som ikke medtog de i Afstemningsdistrikterne fødte, men udvandrede Personer; man gjorde det med fuld Bevidsthed om, at dette Forslag, formuleret saaledes fra sønderjydske Side og tiltraadt af hele den danske Rigsdagsdelegation, vilde udelukke en stor Mængde i Sønderjylland fødte Danske, som var udvandret fra deres Hjemsted just af nationale Grunde, en Udelukkelse, der utvivlsomt af mange af de vedkommende vilde føles meget smerteligt. Men naar man ikke desto mindre stillede dette Forslag, var det, fordi man var paa det rene med, at skulde Stemmeretten gives til disse, maatte den paa tilsvarende Maade gives til Tyskere, som var fødte i Afstemningsområdet og udvandret til Tyskland; men man vidste, at man derved vilde give denne Ret til et meget stort Antal Personer, som ikke havde nogen virkelig Hjemstavns i Slesvig, men hvis Forældre som Embedsmænd eller Funktionærer eller militære for kortere Tid havde været kommanderede til Slesvig for derefter at blive forflyttet andetsteds hen i Tyskland. Det vil erindres, at ifølge Meddelelser fra tysk Side forventer man ogsaa, at et saa stort Tal som mellem 30 000 og 40 000 Stemmer af denne Art skulde kunne tilvejebringes fra tysk Side, og i saa Fald vilde utvivlsomt en ikke ringe Del af disse netop tilfalde Flensborg.

Det vil heraf fremgaa, at Afstemningsreglerne i Flensborg da ikke vilde svare til de Afstemningsregler, som vi fra dansk Side fra alle Partiers Side har anset for de rette. Selv om nu Fredstraktaten har tilstaaet Afstemning under disse Former, har den dog ikke derved i Virkeligheden begaaet nogen Uret imod det egentlige Sønderjylland, mod Folk, hvis Afgørelse paakaldes, fordi Fredstraktaten ikke har bundet sig til snævert at følge Afgørelsen paa det Grundlag alene, Afgørelsen ved simpelt Flertal.

Saa meget mere paafaldende er det da at høre de Udtalelser fra den højtærede Statsminister, som synes at maatte forstaa saaledes, at for den danske Regering er dette Flertal det ene afgørende. Indtrykket heraf forstærkes, naar man sammenholder de Udtalelser, den højtærede Statsminister har fremsat her i Rigsdagen den 18. November, med hans Udtalelser i Ringsted den 9. November. Statsministeren betegnede her en Genforening af Flensborg med Danmark i det Tilfælde, at der ikke i Flensborg blev simpelt Majoritet, som en *Anneksion*, og en Anstrengelse derfor kal-

des for *Anneksionsbestræbelse*. Det vil i denne Sammenhæng være af Interesse at erfare, hvad den højtærede Statsminister forstaaer ved Begrebet *Anneksion*. Jeg har set efter i Salmonsens Konversationsleksikon, og der har Højesteretsassessor C. V. Nyholm om *Anneksion* udtalt: „Saaledes betegnes Erhvervelsen af nyt Landomraade for en Stat, i Særdeleshed naar det ikke sker ved egentlig Erobring, men ved mindelig Overenskomst med den afstaaende Magt og med den afstaaende Befolknings Indvilligelse“. Ja, hvis dette er den Betydning af Ordet *Anneksion*, som den højtærede Statsminister har lagt i sine Udtalelser, saa vil der ikke om denne Brug af Udtrykket i og for sig blive nogen Uenighed mellem mig og Statsministeren, men jeg tror ikke, at den Fortolkning, som Højesteretsassessor Nyholm her har givet, selv om den muligvis maatte have Historien for sig, svarer til den almindelige Opfattelse og den almindelige Sprogbrug; i det daglige Liv opfattes *Anneksion* utvivlsomt som meget nær beslægtet med Erobring, i hvert Fald i den Forstand, at der ikke spørges om Befolkningens Villie, altsaa ganske modsat Nyholms Forklaring. Og det synes mig af de Udtalelser, som Statsministeren har brugt, at fremgaa, at det netop er saaledes, han har opfattet Ordet, at han netop mener, at hvis de allierede og associerede Magter trods en Afstemning, hvorved det danske Stemmetal ikke naar 50 pCt., trækker Grænsen Syd for Flensborg, vil det danske Folk, hvis det da modtager denne Grænse, have annekteret Flensborg i dette Ords populære Betydning.

Det er formentlig den samme Opfattelse, Statsministeren har udtrykt i sin Ringsted-Tale, naar han taler om „Inkorporering af Flensborg i Danmark mod Borgernes egen Villie“. Det synes, som om det for den højtærede Statsminister i denne Sammenhæng kun kommer an paa Villien hos den Del af Flensborgs Befolkning, som ved Afstemningen faar Flertal. Men har da ikke de af Borgernes, som ved Afstemningen faar Mindretal, maaske de, der stemmer paa Danmark, Krav paa, at deres Villie kommer i Betragtning?

Ved Fredstraktaten er Afstemningsområdet i Sønderjylland stillet frit, i Virkeligheden staaer Befolkningen der nu saaledes, at den kan vælge mellem Danmark og Tyskland. Ved Fredstraktaten er for hele denne Del af Sønderjyllands Vedkommende Wiener-Freden ophævet, Preussens Erobringsret er tilintetgjort. Til